

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 208

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα δια μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴκου Σοφοκλέους, οὗρου ἦν τέως ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1883.

Ἡ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

(Ὅνειρον κακονουκτισμένου.)

Συνεπεία σφοδροῦ τινος ἄρθρου τῶν Ἡμερησίων Νέων τὸ ὑπουργεῖον παραιτεῖται. Πρωθυπουργὸς δὲν εὐρίσκειται κανεὶς διὰ νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν. Οἱ κκ. Πετμεζᾶς, Ζηνόπουλος, Δεληγεώργης, Παπαμιχαλόπουλος, Μαυρομιχάλης, Μεσσηνέζης κτλ. προσφέρουν ἀνὰ ἓν μέλος, ἤτοι πόδας, χεῖρας, κοιλίαν, πνεύμονας, διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἐξ αὐτῶν εἰς πρωθυπουργὸς λείπει ὅμως πάντοτε μία κεφαλή. Ὁ κ. Θ. Δεληγιάννης προσφέρει μετ' αὐταπαρνήσεως τὴν ἰδικήν του, θρηγούντων ἀπαρηγορήτως τῶν ἡμετέρων· ἀλλ' ὁ κ. Φιλίμων καὶ ὁ κ. Δίμιτσας ἀνθίστανται λέγοντες ὅτι δὲν ἔχει τὸ ἀπαιτούμενον βάρος.

Δημοσιεύεται καὶ τοιχοκολλεῖται εἰς τὰς οἴκους προκίρυξις ἐπαναστατικὴ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ τίνος, ἣτις ἄρχεται μὲ τὰς λέξεις «Λὰ εὐφουκαρᾶ!» καὶ τελειώνει μὲ τὴν φράσιν «Κάτω ἡ κρεοφαγία! Ζήτω ἡ ψυχρολουσία!»

Ὁ ἀνεξάρτητος Λαὸς ἐρεθίζεται ὡς ἐκ τούτου καὶ ἐπακολουθεῖ ἐπανάστασις, καθ' ἣν ἀνατρέπεται τὸ Πολίτευμα. Ὁ κ. Σπηλιωτάκης διαμαρτύρεται, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ πράξῃ τι ἄλλο συνάζει ὄλας τὰς ἐπὶ τῆς διαμαρτυρίας του καταπεσούσας φυτικὰς οὐσίας καὶ προτείνει εἰς τὸ νομικὸν τμήμα τοῦ Πανεπιστοῦ νὰ γείνη ἔκθεσις γεωμήλων. Ἄταξία ἀπερίγραπτος ἐπικρατεῖ· ἡ Πρωτὰ δημοσιεύει ἄρθρα τοῦ Παλαμῆδη. Ὁ Καλλιγᾶς πολιορκεῖ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ὁ Καζάκης σπεύδει ἐπὶ κεφαλῆς 20 χωροφυλάκων, ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας βραβίζει τὸ πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἄγαλμα τοῦ Κοραΐ, ὅπερ ἐκλαμβάνει ἀντὶ λωποδύτου.

Συνέρχεται ἡ Βουλὴ ἀφοῦ οἱ Βουλευταὶ συνίχθησαν καὶ

ὠδηγήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν δέσμοι χειροπόδαρα ὑπὸ ὑπαστηνόμενων καὶ κλητήρων. Ὁ Πρόεδρος κ. Βαλαωρίτης ἀνευρεθεὶς εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς οἰκίας του φέρει ἐτι τὴν στολήν μαγείρου ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἦτο μετημφιεσμένος, δύο δὲ χωροφύλακες τὸν κρατοῦν ἀπὸ μίαν φαβορίταν ἕκαστος διὰ νὰ μὴ φύγῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του. Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Ῥηγόπουλος ὁμιλεῖ περὶ τῶν δύο κλιμάκων, δηλαδὴ τῆς κλίμακος τοῦ Ἰακῶβ καὶ τῆς κλίμακος τῆς φωνητικῆς μουσικῆς καὶ ἀποδεικνύει ποῖα σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ὁσπρίων καὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ὁ κ. Σταμούλης ἀγγέλλει ὅτι ὡς μέλος τῆς ζωοφίλου Ἐταιρίας σκοπεύει νὰ ἐπερωτήσῃ τὴν μέλλουσαν κυβέρνησιν περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τοὺς κορέους. Ὁ κ. Μάνδαλος κατασκευάζει ὑπόνομον μετὰ βαμβακοπυρίτιδος διὰ ν' ἀναντήξῃ εἰς τὸν ἀέρα τὸ βῆμα ἅμα ἀνέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ ὁ κ. Δημητρακάκης. Ἐν μέρει τῆς Βουλῆς βλέπον ταῦτα ἀποχωρεῖ ἐντὸς τῶν ἐπιτήδεις διὰ τὰς συχνὰς ἀποχωρήσεις κατασκευασθέντων παρὰ τὴν αἴθουσαν ἀποχωρητηρίων. Ἐπακολουθεῖ μέγας καὶ πολὺς θόρυβος καὶ ταυτοχρόνως ἐπιφαίνονται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Βουλευτηρίου ὁ κ. Στέφανος Ξένος καὶ οἱ συντάκται τῶν Νέων Ἰδεῶν μὲ μόνον τὰ ἐσώδρακα διὰ νὰ φαίνωνται sans-culottes ἄγοντες καὶ τὸν κ. Α. . . μὲ ὀκτῶ τηλεβόλα, ὅπως ἐπαναλάβωσι τὸ κατὰ τῆς Συμβατικῆς Συνελεύσεως πραξικόπημα τοῦ Henriot. Οἱ βουλευταὶ ἀλαλάζουν· τὰ ἀκροατήρια ἐκκενοῦνται, τὸ αὐτὸ δὲ παθαίνουν καὶ μερικοὶ βουλευταὶ καὶ πρὸ πάντων ὁ κ. Μεσσηνέζης ὡς ὁ κ. Σωτηρόπουλος· ἕνεκα δὲ τούτου οἱ ἐγγὺς εὐρισκόμενοι ὀθωμανοὶ βουλευταὶ ἐξέρχονται διὰ νὰ ἀναπνεύσωσιν ὀλίγον ἀέρα. Εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν συνωθησὸν ἄλλος χάνει τὸ ὄρολογιον καὶ ἄλλος τὸ μανδύλιον. Εἰς χάνει τὴν μνήμην του καὶ ἄλλος τις πάλιν χάνει τὸ ὄνομά του, ὅπερ τῷ τὸ ἐκλεψεν ὁ παριστάμενος. Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην νομίζει κατάλληλον ὁ κ. Δουζίνας ὅπως προ-

τείνη τὴν σύστασιν τῆς τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ γίνεσθαι αὐτὴ δεκτὴ δι' ἀναστάσεως, διότι καθ' ἣν ὥραν τίθεται ὑπὸ ψήφοφορίαν πταρνίζεσθαι ἐξαίφνης ὁ κ. Στεφανίδης, οἱ δὲ βουλευταὶ ἐκλαμβάνοντες τὸν θόρυβον ὡς πυροβολισμὸν καὶ πτοηθέντες ἐξεγείρονται πάντες. Γίνεται ἡ κλήρωσις καὶ κληροῦνται τριάντα μέλη, ἐν οἷς πρῶτος ὁ κ. Δουζίνης, καὶ οἱ κκ. Δημητρακάκης, Μάνδαλος, Τζάνης, Στεφανίδης, Ῥηγόπουλος, Μεσσηνέζης, Μαυρομιχάλης, Πετμεζᾶς, ὁ κ. Δηληγιάννης μετὰ 2 ἡμετέρων, Χαλὶλ καὶ Δερδὶς μπέης, Παλαμίδης, Μπουλελᾶς, Κουμανιώτης, Καρδαράς, Κατριβάνος καὶ τινες ἄλλοι. Ἡ ἐπιτροπὴ ζητεῖ νὰ συνεδριάσῃ αὐθωρεὶ ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου, ἀλλ' ὁ κ. Δουζίνης ἐπιμένει νὰ συνεδριάσῃ εἰς τὸ ὑπαίθριον, ὅλη δὲ ἡ συνοδεία μεταβαίνει ἐν ζητωκραυγαῖς εἰς τὰς Στίγλας, προπορευομένης τῆς Ἰεράς Συνόδου, τῆς μουσικῆς τοῦ Σάιλερ καὶ μιᾶς πυροσβεστικῆς ἀντιλίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ πνέει ψυχρὸς βορρᾶς τὸ ἡμισυ τῆς ἐπιτροπῆς προσηλλάσσεται καθ' ὁδὸν ὑπὸ περιπνευμονίας καὶ ἐπιστρέφει. Οἱ ὑπολειπόμενοι φθάνουσιν εἰς τὰς στίγλας καὶ ἀρχοῦνται τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Δουζίνης, ὅστις ἀντὶ κώδωνος μεταχειρίζεται τενεκὲν πετρελαίου παραληφθέντα ἐκ τοῦ πλησίον καφενεῖου. Ἡ κυρὰ Ῥοζοῦ, ἣτις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συνεδριάσεως παρακολουθεῖ τὰ γεγονότα μετ' ἐνδιαφέροντος, ἀνέρχεται εἰς μίαν στήλην διὰ νὰ βλέπῃ καλλίτερα ὡς ἀπὸ θεωρείου. Ὁ πρόεδρος διατάσσει εἰς ἐνδειξιν ὅτι ἡ πατρὶς εὐρίσκεται εἰς κίνδυνον ν' ἀνταπεταθῇ μεσίσις μελανῆ σημαία, ἐλλείψει δὲ τιαυτῆς προσδέεται ἐπὶ ἀκοντίου τὸ ἐπανωφόριον τοῦ κ. Ῥηγοπούλου, ὅστις μετὰ τινα λεπτὰ μένει πεπηγῶς. Ὁ πρόεδρος τότε ἐκθέτει τὸ πρόγραμμα του, οὗ οἱ σπουδαιότεροι ὅροι εἶνε ἡ κατάργησις τῶν ἀπολύτων γενικῶν, ἡ καταδίωξις τῶν ὀδοντοῦατρῶν καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῆς λαμητόμου διὰ τῆς θεραπείας τοῦ κ. Π. . . Ὁ κ. Μαυρομιχάλης διατείνεται ὅτι, ἀφοῦ τὸ Σύνταγμα μένει κυρίαρχον, εἰς αὐτὸν πρέπει ν' ἀνατεθῇ ἡ ἀρχηγία τοῦ Κράτους, διότι αὐτὸς εἶνε συνταγματάρχης, ὁ Τζάνης τὸν ἀποκαλεῖ Κατιλίαν, ὁ δὲ Δημητρακάκης καὶ Μάνδαλος ἐρχοῦνται εἰς χεῖρας, τρέχουν οἱ ἄλλοι νὰ τοὺς χωρίσουν καὶ τοὺς δένουν ἐν ἐλλείψει σχοινίων διὰ τοῦ μύστακος τοῦ Στεφανίδου. Ἐν τασούτῃ νέα κυβέρνησις ἀνακηρύσσεται εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ τὸν κ. Ζηνόπουλον, ὅστις σχηματίζει ὑπουργεῖον παραλαβὼν τοὺς ἡμίσεις ὑπουργοὺς ἐκ τοῦ Μενδρεσῆ καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκ Τήνου. Ἡ νέα κυβέρνησις ἀποστέλλει στρατιωτικὴν δύναμιν ὅπως καταπολεμήσῃ τοὺς παρὰ τὰς Στίγλας ἀναρχικοὺς, ἀλλὰ τὰ ὄπλα τῶν στρατιωτῶν δὲν ἐκπυροσκροτοῦν, διότι ὁ ἐργολάβος τῆς νέας κυβερνήσεως ἐπρομήθευσεν ἀντὶ πυρίτιδος ἄμμον. Τότε ἡ στρατιωτικὴ δύναμις καταφεύγει εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ἐκεῖ πυροσβεστικῆς ἀντιλίας. Τὰ ἀπομένοντα μέλη τῆς τριακονταμελοῦς Ἐπιτροπῆς σκορπίζονται. Ἀπομένει μόνον ὁ Σταμούλης καὶ ὁ Πρόεδρος. Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Μέσης μὴ θέλων νὰ μένῃ παρὰ τῷ κ. Δουζίνῃ, διότι τότε θὰ ἐγένετο δέκατος τρίτος ριπτεταὶ εἰς τὸν Ἰλισσόν, ὁ δὲ κ. Δουζίνης διὰ νὰ σωθῇ ἀνέρ-

χεται καὶ αὐτὸς εἰς μίαν στήλην ἀντικρὺ τῆς κυρίας Ῥοζοῦ, ἣτις εἶχε παγῶσει καὶ μένει καὶ αὐτὸς παγωμένος.

Κατὰ τὴν ἐπαύριον οἱ διαβάται οἱ διερχόμενοι ἐκ τῆς Πλατείας τῶν Στήλων ἔδλεπον μετ' ἐκπλήξεως δύο ἀγάλματα ἐπὶ τῶν Στήλων καὶ ἐνόμισαν ὅτι ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἔφυγον ἀπὸ τὰς Στίγλας τῆς Ἀκαδημίας καὶ κατοικήσαν ἐπὶ τῶν Στήλων τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς.

ΔΟΝ ΚΛΕΩΠΑΣ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Νέα ἀπόδειξις τῆς ἀνάγκης τῶν φόρων καὶ τοῦ ἀδυνάτου τῶν οἰκονομῶν εἶνε τὰ τοῦ Πανεπιστημίου, ἣτοι οἱ διπλοὶ τῆς Ἀνατομίας Καθηγηταὶ καὶ ὁ διορισμὸς Καθηγητοῦ ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ εἰς καθέδραν μὴ νενομοθετημένην.

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἶνε μικρολόγος σχολαστικότης, ἀρκεῖ ὅτι τὸ κόμμα ἐνδυναμοῦται.

Προσεγγίζουσι καὶ αἱ Ἀποκρέφ. Τόσον γρήγορα μάλιστα, καὶ τοὶ ἀργά, ὥστε εἶνε φόβος μήπως καταλάβουν καὶ τὴν ἀρξαμένην συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τὴν μασκαρέψουν. Ἡρξισεν ἤδη ὁ ψέθυρος ὁ προμηθῶν τὸν μέγαν θόρυβον αὐτῶν καὶ εἰς τὸ βῆθος τῶν ἐμπορικῶν ἤρχισαν νὰ προβάλλουν τὴν μούρην των αἱ πρῶται μοῦτσουναί. Ἀλλ' ὁ χολὸς μεταξὺ τῶν μηνῶν, ὡς ὁ Ἀσμοδαῖος μεταξὺ τῶν διαβόλων, Φεβρουάριος, ὁ ἐγκλείων πάντοτε αὐτὰς εἰς τοὺς κόλπους του, ὡς ὁ Μάρτιος τὴν σαρακοστήν, ἤρχισεν φαίνεται νὰ τὰς βαριέται καὶ τὰς πολεμῇ ἀσπλάγχγως μετὰ τὸν ἀκατάστατον καιρὸν του, ὅστις κατὰ τοὺς τσοπάνιδες (ἴδε Ν. Ἐφημερίδα) θὰ διαρκέσῃ σαράντα μέρας. Ὑπάρχει ἕως ἐλπίς νὰ ἐξευμενισθῇ.

Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κυρίου Ῥηγοπούλου
κατὰ φορολογικῶν Νομοσχεδίων

Ὑπάρχουσι κύριαί τινες δίκαιοι, αἱ ὁποῖαι σπανίως ἀνιέλμπουσι ἀν ἕως τοῦτο συμβῆ λάμπουσι τοσοῦτον ἐπιχαρίτως ὡς νὰ ἦσαν λαμπάδες προσερχόμεναι ἀπὸ τὴν χάριν τῆς Παναγίας.

Ὁ Σόλων, ὅστις ἦτο ποιητὴς, διέπρεψεν ὡς πολιτικὸς οἰκονομολόγος, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ κ. Τρικούπη ὑπῆρξε ἐπίσης ἀν, ὄχι ποιητὴς, βεβαίως ὁμοῦ στιχουργός.

Εἰς τὸν Ἄδην τοῦ Δάντου εἰς ἕνα κύκλον αὐτοῦ ἔλαχουσι κολασμένοι, οἱ ὁποῖοι φέρουσι χιτῶνα μολύβδινον μόλις περιπατοῦν..... Ἀλλὰ σεῖς θέλετε κόματα κόματα, φορολογίαν ἐπ' ἀπειρον.

Τὸ περὶ αἶνον νομοσχέδιον θὰ καταποντισθῇ αὐτανδροῦ